

Jedynie kluby mogące uczestniczyć w rozgrywkach zawodowych w wielu dyscyplinach mogły skonsolidować konta związane z piłką nożną i koszykówką, stanowiącymi główne sporty na poziomie europejskim, z bezpośrednim skutkiem dla obliczania podstawy opodatkowania podatku od osób prawnych. Konsolidacja kont umożliwia bowiem odjęcie od znacznych dochodów z piłki nożnej strat związanych z koszykówką, w związku z czym podstawa opodatkowania podatku od osób prawnych zostaje znacznie obniżona, podobnie jak podlegająca zapłacie kwota podatku.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2016 r. – QF/Komisja

(Sprawa T-846/16)

(2017/C 053/38)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: QF (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci L. Ruiz Ezquerra, R. Oncina Borrego, I. Sobrepera Millet i A. Hernández Pardo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że decyzja Komisji z dnia 4 lipca 2016 r. dotycząca pomocy państwa SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN) udzielonej przez Hiszpanię na rzecz określonych klubów piłkarskich narusza art. 107 ust. 1 i art. 108 ust. 3 TFUE, ponieważ możliwość skonsolidowania kont wynikająca z zezwolenia czterem klubom na uczestnictwo w różnych dyscyplinach na mocy ustawy 10/1990, podobnie jak zastosowanie obniżonej stawki podatku od osób prawnych również stanowi pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym, co powinno być zostać stwierdzone przez Komisję Europejską,
- w konsekwencji stwierdzenie nieważności środka i zobowiązanie Królestwa Hiszpanii do odzyskania pomocy niezgodnej z rynkiem wewnętrznym od beneficjentów, a ponadto obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są identyczne z powołanymi w skardze T-845/16, QG/Komisja

---

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2016 r. – Access Info Europe/Komisja

(Sprawa T-851/16)

(2017/C 053/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Access Info Europe (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer, E. Raedts i J. Wolfhagen)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2016) 6030 z dnia 19 września 2016 r. odmawiającej stronie skarżącej dostępu do żądanych dokumentów na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżąca twierdzi, że Komisja błędnie zastosowała art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 stwierdzając, że udzielenie dostępu do żądanych dokumentów poważnie naruszyłoby stosunki międzynarodowe.
2. Zarzut drugi, w którym skarżąca podnosi, że Komisja błędnie zastosowała art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 stwierdzając, że udzielenie dostępu do żądanych dokumentów poważnie naruszyłoby ochronę postępowań sądowych toczących się w sprawach T-192/16, T-193/16 i T-257/16 oraz że udzielenie dostępu do wspomnianych dokumentów naruszyłoby interes Komisji polegający zwracaniu się o poradę prawną i uzyskaniu w odpowiedzi prawdziwych, obiektywnych i wyczerpujących opinii. W ramach zarzutu drugiego skarżąca podnosi również, że Komisja nie uznała, że udzielenie dostępu do żądanych dokumentów wymaga ochrona nadrzędnego interesu publicznego oraz że z tego względu dokumenty te powinny być zostać ujawnione.
3. Zarzut trzeci, w którym skarżąca podnosi, że Komisja błędnie zastosowała art. 4 ust. 3 akapit pierwszy i drugi rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 stwierdzając, że udzielenie dostępu do żądanych dokumentów poważnie naruszyłoby proces podejmowania decyzji oraz nie uznała istnienia nadrzędnego interesu publicznego, w szczególności zważywszy, że proces podejmowania decyzji został w tej sprawie zakończony.
4. Zarzut czwarty, którym skarżąca podnosi w dalszej kolejności, że Komisja błędnie zastosowała art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 nie udzielając przynajmniej częściowego dostępu do żądanych dokumentów, do których odmówiła dostępu w całości.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43)

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2016 r. – Access Info Europe/Komisja

(Sprawa T-852/16)

(2017/C 053/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Access Info Europe (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer, E. Raedts i J. Wolfhagen)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2016) 6030 z dnia 19 września 2016 r. odmawiającej stronie skarżącej dostępu do żądanych dokumentów na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżąca twierdzi, że Komisja błędnie zastosowała art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 stwierdzając, że udzielenie dostępu do żądanych dokumentów poważnie naruszyłoby stosunki międzynarodowe.